

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5523/2552

บริษัทศูนย์บริการเหล็กสยาม จำกัด (มหาชน) โจทก์ นายกิตติศักดิ์ เจริญศักดิ์เจ้าหนี้บริษัทสยามเบียร์ จำกัดจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 มาตรา 118, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 94, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 104, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 130, ป.พ.พ. มาตรา 582, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 22

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด ไม่มีผลทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างลูกหนี้ผู้เป็นนายจ้างกับเจ้าหนี้ซึ่งเป็นลูกจ้างต้องสิ้นสุดหรือระงับไปด้วย ทั้งไม่มีบทกฎหมายใดบัญญัติว่าเมื่อศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาดแล้วลูกจ้างของลูกหนี้หมดสิทธิที่จะทำงานให้ลูกหนี้ต่อไป ดังนั้น แม้ศาลล้มละลายกลางจะมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาดเจ้าหนี้ก็ยังมีฐานะเป็นลูกจ้างของลูกหนี้อยู่ กรณียังไม่ถือว่ามีการเลิกจ้างเจ้าหนี้ในวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด ตาม พ.ร.บ.คุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 มาตรา 118 สิทธิในการรับเงินค่าชดเชยและสินจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้าจึงยังไม่เกิดขึ้นในวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด หนี้ค่าชดเชยและสินจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้าตามคำขอรับชำระหนี้ของเจ้าหนี้จึงมิได้เกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด จึงต้องห้ามมิให้เจ้าหนี้ขอรับชำระหนี้ตาม พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 94

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากศาลล้มละลายมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้ (จำเลย) เด็ดขาดเมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2544 เจ้าหนี้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ค่าชดเชยและสินจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้าจำนวน 56,000 บาท จากกองทรัพย์สินของลูกหนี้ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์นัดตรวจคำขอรับชำระหนี้ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 104 แล้ว ไม่มีผู้ใดโต้แย้งคำขอรับชำระหนี้ของเจ้าหนี้รายนี้ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สอบสวนแล้วมีความเห็นว่า ควรให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ค่าชดเชยและค่าสินจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้าจำนวน 56,000 บาท จากกองทรัพย์สินของลูกหนี้ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 130 (6) ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งว่า เจ้าหนี้ถูกเลิกจ้างหลังจากที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด หนี้ดังกล่าวจึงไม่ใช่หนี้ที่มีอยู่ก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ จึงให้ยกคำขอรับชำระหนี้ ค่าคำขอให้เป็นพับ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีล้มละลายวินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติว่า เจ้าหนี้เป็นลูกจ้างของลูกหนี้ตั้งแต่วันที่ 8 พฤศจิกายน 2539 ถึงวันที่ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาดโดยได้รับค่าจ้างเดือนละ 8,000 บาท ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีว่า การที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาดถือว่าเป็นการเลิกจ้างระหว่างลูกหนี้กับเจ้าหนี้อันมีผลให้เจ้าหนี้มีสิทธิขอรับชำระหนี้ค่าชดเชยและสินจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้าหรือไม่ โดยเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อุทธรณ์ว่า เมื่อศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาดแล้ว ลูกหนี้มิได้ให้เจ้าหนี้ทำงานต่อไปและไม่จ่ายค่าจ้าง ถือว่าเป็นการเลิกจ้าง เพราะเหตุที่นายจ้างไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ตามพระราชบัญญัติ

คุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 มาตรา 118 วรรคสอง สิทธิเจ้าหน้าที่จะได้รับเงินค่าชดเชยตามพระราชบัญญัติดังกล่าวจึงมีอยู่ก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด และกรณีลูกหนี้ถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดเป็นการเลิกจ้างในทันที ไม่มีการบอกกล่าวล่วงหน้าก่อนถึงกำหนดจ่ายสินจ้างหนึ่งคราวตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 582 สินจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้าจึงเป็นเงินที่เจ้าหนี้นี้มีสิทธิได้รับอยู่แล้วตามกฎหมาย มิใช่เป็นหนี้ที่เกิดขึ้นภายหลังศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด เห็นว่า การที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาดมีผลเพียงทำให้ลูกหนี้ไม่สามารถกระทำการใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินหรือกิจการของตน ต้องให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นผู้จัดการหรือกระทำการแทน ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 22 และ มาตรา 24 หากมีผลทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างลูกหนี้ผู้เป็นนายจ้างกับเจ้าหนี้ซึ่งเป็นลูกจ้างต้องสิ้นสุดหรือระงับไปด้วยไม่ ทั้งไม่มีบทกฎหมายใดบัญญัติว่า เมื่อศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ลูกหนี้เด็ดขาดแล้วลูกจ้างของลูกหนี้หมดสิทธิที่จะทำงานให้ลูกหนี้ต่อไป ประกอบกับในระหว่างที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด เจ้าหนี้ได้รับอนุญาตให้ทำงานเพื่อรับราชการทหารเป็นระยะเวลา 2 ปี ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2543 ถึงวันที่ 31 ตุลาคม 2545 โดยไม่ปรากฏว่ามีการเลิกจ้างเจ้าหนี้อ่อนวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด แต่อย่างใด ดังนั้น แม้ศาลล้มละลายกลางจะมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาดเจ้าหนี้ก็ยังมีฐานะเป็นลูกจ้างของลูกหนี้อยู่แน่นอน กรณียังไม่ถือว่ามี การเลิกจ้างเจ้าหนี้ในวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 มาตรา 118 สิทธิในการรับเงินค่าชดเชยและสินจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้าจึงยังไม่เกิดขึ้นในวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด ดังที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อุทธรณ์ หนี้ค่าชดเชยและสินจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้าตามคำขอรับชำระหนี้ของเจ้าหนี้จึงมิได้เกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาดจึงต้องห้ามมิให้เจ้าหนี้ขอรับชำระหนี้ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 94 ที่ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งยกคำขอรับชำระหนี้ของเจ้าหนี้รายนี้ ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยในผล อุทธรณ์ของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ฟังไม่ขึ้น" พินิจพิจารณาค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นนี้ให้เป็นพับ

องค์คณะ

พิชัย อภิชาติอำมฤต · รัตน กองแก้ว · ไพโรจน์ วายุภาพ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/5523/2552>